

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor/ka práce: Jonáš Verešpej

Název práce: Umenie v klube: Súčasné vizuálne umenie v klube De School a Trouw

Posudek vedoucí/ho práce ☐

Posudek oponenta/ky ☐

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Mgr. Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....

Celkové hodnocení diplomové práce.....C.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Jonáše Verešpeje se zabývá prezentací současného vizuálního umění v programu dvou výrazných amsterodamských hudebních klubů – již zaniklého Trouw a od roku 2014 fungujícího De School. V druhém z nich autor působil po dobu třech měsíců na praktické stáži, a podílel se tak na produkci jeho hudebního i uměleckého programu.

Většina textu se věnuje mapování proběhlých formátů prezentace současného umění v obou klubech. Nápadná je přitom jejich spolupráce s kamennými institucemi světa umění – s amsterodamským Stedelijk, newyorským New Museum nebo pařížským Palais de Tokyo. V přehledu pořádaných akcí tak přirozeně zazníávají spíše než nová jména vzešlá z lokální klubové scény jména již etablovaná (Rineke Dijkstra, Mark Leckey, Camille Henrot ad.).

V závěru se Verešpej srovnává vystavování v klasické bílé krychli s prezentací umění v hudebního klubu. Poukazuje, spíše nepřekvapivě, na možnost oslovit jiné a širší publikum a poukazuje i na formy prezentace a média, jež mohou do tohoto prostředí účinně vstupovat (především video a světelné instalace). Co zde citelně postrádám, je vsazení příběhu dvojice amsterodamských klubů do kontextu dlouhé

tradice takových hybridních míst prezentace a produkce umění avantgardy, jako byly už před první světovou válkou kabarety.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Otázka:

Mohl byste uvést nějaké historické příklady prezentace umění v negalerijním prostředí a srovnat je s kluby Trouw a De School?

Datum:

Podpis: